NN 42/2019 (26.4.2019.), Presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 6 UsI-153/18-7 od 8. veljače 2019.

UPRAVNI SUD U SPLITU

876

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Neli Mešin, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Petre Brajković, u upravnom sporu tužitelja O. B. iz S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. T. d.d. iz Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, nakon javne rasprave zaključene 31. siječnja 2019. u nazočnosti tužitelja i generalne opunomoćenice tuženika Marine Ljubić Karanović, objavljene 8. veljače 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za oglašavanjem ništetnim, podredno poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-17-6 od 1. veljače 2018. te da se tuženiku naloži da najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja presude nastavi s postupkom koji je obustavio rješenjem, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-18-6 od 1. veljače 2018.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama« i na internetskim stranicama Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-18-6 od 1. veljače 2018. obustavljen je postupak rješavanja spora korisnika O. B. s operatorom javnih komunikacijskih usluga H. T. d.d. iz Z.

Tužitelj u tužbi, kojom osporava zakonitost tuženikovog rješenja zbog bitne povrede pravila upravnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, prigovara kako tuženik u pobijanom rješenju nije napisao na temelju kojih to nesporno utvrđenih činjenica je zaključio da tužitelj nije postupio po zaključku, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-17-5 od 30. studenog 2017. u roku od osam dana od dana zaprimanja istog, čime je povrijedio odredbu članka 98. stavku 5. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« broj 47/09., dalje u tekstu ZUP-a). Prigovara da je tuženik propustio postupiti po odredbama iz članka 9. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« br. 47/09.), koje nalažu da je tuženik bio dužan na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti riješiti upravnu stvar, a što ovdje nije slučaj. Prigovara da je tuženik propustio postupiti i po odredbama iz članka 8. ZUP-a, koje nalažu da tuženik mora utvrditi stvarno stanje stvari i u tu svrhu mora utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari, a to su u konkretnom slučaju činjenice na temelju kojih se može nedvojbeno zaključiti je li tužitelj ili nije postupio po zaključku, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05/17-5 od 30. studenog 2017. u roku od osam dana od dana zaprimanja istog, a što se iz pobijanog rješenja nikako ne može zaključiti, jer je izostala savjesna i brižljiva ocjena svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno koja bi rezultirala jasno i potpuno utvrđenim činjeničnim stanjem na temelju rezultata cjelokupnog postupka, kako je to propisano u članku 9. ZUP-a. Navodi da mu je tuženik poslao zaključak, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-17-5 od 30. studenog 2017. preporučenom pošiljkom oznake RC845504447HR, a da je on tuženiku poslao očitovanje oznake hakom-07/17, kojim se očitovao o zaključku, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-17-5 od 30. studenoga 2017., elektroničkim putem. Tužbenim zahtjevom traži oglašavanje ništetnim, podredno poništenje rješenja tuženika te da se tuženiku naloži da najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja presude nastavi s postupkom kojeg je obustavio rješenjem, klasa: UP/I-344-08/17-01/1169, urbroj: 376-05-18-6 od 1. veljače 2018.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti prigovara navodima iz tužbe. Navodi kako tužitelj svoje navode iz tužbe ograničava isključivo na okolnost je li tuženik zaprimio njegov odgovor na zaključak od 30. studenog 2017. u obliku elektronske isprave. Ističe kako je tuženik donio osporavano rješenje o obustavi iz razloga što je zaključio da je tužitelj odustao od spora jer je zadovoljan odgovorom zainteresirane osobe, odnosno H. T. d.d. (dalje: HT) na njegov prigovor. Navodi da je uvidom u presliku elektronske isprave za koju tužitelj navodi da ju je uputio tuženiku, a sada je dostavlja uz svoju tužbu, razvidno da je tužitelj zaista zadovoljan rješenjem spora od strane HT-a. Nadalje, kazuje kako tužitelj u